

“ทุกคนมีเพชรอยู่ในตัว...
อยู่ที่ว่าเราขุดมันมาใช้ได้หรือเปล่า”
หนุ่มใหญ่วัย 41 นามรักพงศ์ สงวนพันธุ์
หรือคนในวงการมอเตอร์สปอร์ต
เรียกกันติดปากว่า **ตุ้ย กระจิงแดง**
ผู้ที่เคยโลดแล่นอยู่ในการแข่งเรลลีสปีดของไทย
มาวันนี้แม้จะไม่ได้แข่งขันอย่างเป็นทางการ
แต่ตัวและหัวใจของเขายังคงหายใจเข้าและออก
เป็นมอเตอร์สปอร์ต

บทเรียนชีวิตของ รักพงศ์ สงวนพันธุ์

TALK ABOUT..

เรื่อง : กองบรรณาธิการ • ภาพ : พัลลภ สือสินฤกษ์

● “ผมเป็นคนกรุงเทพฯ แต่ย้ายไปจังหวัดนนทบุรีเพราะพ่อค่อนข้างบู้ เลยต้องเดินทางไปด้วย และเป็นทางเรียนรู้อะไรมากมายเกี่ยวกับชีวิตคน เราได้รู้บทเรียนจากพ่อที่สอนบทเรียนชีวิตโดยอ้างอิงกับธรรมชาติที่ได้พบเห็น นำมาเป็นวิถีในการดำเนินชีวิตว่าทำอะไรที่เราจะไม่รบกวนใคร สำคัญที่สุดคืออย่าคดอย่าโกง และทำอะไรที่ไม่คดโกงใครแล้วแต่ได้เงินเยอะ ฟังดูเหมือนขัดแย้งแต่ผมสามารถทำให้คนที่ควักกระเป๋าให้รู้สึกภูมิใจที่เขาจ่ายเงินให้ มีคนบอกว่าอู๋นี่แพง แต่ลูกค้าที่เข้ามาทำรู้ว่าแพงและพวกเขาได้อะไร สิ่งที่เขาได้รับคืออะไร คือความซื่อสัตย์ตรงนี้มันทำให้เราอยู่ได้ ผมคิดว่าทุกคนมีเพชรอยู่ในตัว อยู่ที่ว่าเราขุดมันมาใช้ได้หรือเปล่านั้น”

วัยเด็กกับการเรียนรู้นอกตำราที่มาจากพ่อ ชีวิตของ **รักพงศ์ สงวนพันธุ์** ก็เดินมาพบกับสิ่งที่เขาชอบ และจะกลายเป็นสิ่งที่เขาทำและรักจนมาถึงปัจจุบัน

“ตอนที่ก้าวมาสู่วงการแข่งขันทัวร์ริง จริงๆ แล้วผมเริ่มมาตั้งแต่ยังเรียนไม่จบป.ว.ช ด้วยซ้ำ ตอนนั้นก็ตามทีมแข่งเขาไปเรื่อย เราเป็นเหมือนช่างในทีม และก็เริ่มมาเป็น CO-DRIVER จนกระทั่งมีอยู่ครั้งหนึ่งพวกนักแข่งเขาคุยกันอยู่และผมก็เดินเข้าไปคุย แต่นักแข่งคนนั้นบอกว่าเป็น CO-DRIVER แต่ไม่รู้หรือว่าขับอย่างไร ผมก็เลยบอกว่าจะแข่งต่อไปถ้าผมชนะคุณไม่ได้ผมจะเลิกแข่งรถ แต่ถ้าผมชนะคุณได้คุณต้องเลิกแข่งรถไปเลยนะ และผมก็ชนะเขา ซึ่งเป็นการแข่งครั้งแรกในรุ่นอาชีพ และจบการแข่งขันด้วยอันดับ 2”

“หลังจากนั้นก็แข่งขันมาเรื่อยๆ จนได้มาสังกัดทีมสิงห์ ตอนนั้นใครๆ ก็เรียกสิงห์ตุ้ย พออยู่กับทีมสิงห์ก็ได้ฝึกพักก็อยากก้าวหน้ามากขึ้น จึงออกมาตั้งทีมแข่งเองซึ่งตอนนั้นก็ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงมหาดไทย ซึ่งผู้หลักผู้ใหญ่ของกระทรวงมหาดไทยมองว่าการแข่งรถเป็นที่พาประเทศหนึ่ง และการแข่งรถสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยได้ ก็เลยเป็นจุดเริ่มต้นของทีมกระทรวงมหาดไทยโดยมีผมเป็นหัวหน้าทีม และนั่นก็เป็นที่มาของฉายาว่า **ตุ้ย กระจิงแดง สโลว์ลาร์** ขับกับคอนข้างบู้ ชนะไม่ชนะไม่รู้แต่ต้องให้คนดูเฮฮาไว้ก่อน”

จากนักแข่งฝีมือดีในวงการเรลลีสปีดเขาก็ผันตัวเองมาสู่เจ้าของกิจการที่เกิดขึ้นมาด้วยความไม่ตั้งใจ

“ส่วนอู๋มีตุ้ตทุสปอร์ตเกิดจากการที่เราแข่งรถ แข่งไปด้วยศึกษาเรื่องเครื่องยนต์ก็กลไกไปด้วย ตระเวนไปตามอู่ต่างๆ เพื่อต้องการให้เขาช่วยเหลือทำรถเราให้ดี กลับกลายเป็นว่าเราต้องไปบอกว่าต้องทำอย่างนั้นนะ ต้องทำอย่างนั้นนะ คนทำก็ไม่ค่อยพอใจ ประมาณว่าเก่งจริงก็ทำเองสิ ก็เลยเริ่มมาทำเอง แรกๆ ก็หาลูกน้องมาช่วยคนหรือสองคน ทำกันเองโดยไม่ได้รับงานนอกทำแต่รถแข่งของตัวเอง ผลก็คือรถแข่งของเราเริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ พอรถแข่งที่เราทำเริ่มชนะบ่อยๆ ก็มีคนอื่นมาให้ทำบ้าง และมากขึ้นเรื่อยๆ จากที่ต้องการทำรถของตัวเองอย่างเดียวกลายเป็นอยู่อย่างสมบูรณ์แบบโดยที่ไม่ได้ตั้งใจ”

“ตอนแรกไม่ได้ชื่อมีตุ้ตทุสปอร์ต แต่ชื่อว่า อาร์ วาย พี มอเตอร์สปอร์ต ส่วนชื่อมีตุ้ตทุสปอร์ตมาจากในสมัยก่อนรถยี่ห้อเดียวที่สามารถเบิกอะไหล่ได้ทุกชิ้นก็คือมีตุ้ตทุสปอร์ต เพราะเมื่อก่อนไม่มีอินเตอร์เน็ตอย่างสมัยนี้ จะโทรสั่งอะไหล่จากต่างประเทศก็เปลืองค่าโทรศัพท์ หรืออาจจะคุยกันไม่รู้เรื่อง จึงเลือกใช้รถยนต์มีตุ้ตทุสปอร์ตมาเป็นรถแข่ง และพอจะขยายอู่ให้มีนักซื้ออะไรไม่ออกก็เลยตั้งชื่อว่ามีตุ้ตทุสปอร์ตนี้แหละ”

“มีหลายคนบอกว่ามีตุ้ตทุสปอร์ตแพงแต่ทำอะไรละเอียด ผมว่าทำไมละเอียดนะแต่ลูกค้าบอกละเอียดเพราะไม่เคยเจออย่างที่ผมทำ แต่ผมกลับมองว่าผมทำตามขั้นตอน ยกตัวอย่างง่ายๆ ประกอบเครื่องๆ หนึ่งถ้าผมรับค่าแรงแค่หมื่นบาทผมคงเจ๊ง ต้องเสียเงินประมาณสองหมื่น เพราะผมส่งโรงกลึงเพื่อไปกลึงเสี้ยนสับ ปรากฏว่ามันไม่เคยได้ขนาดอย่างที่ต้องการ ผมเลยต้องสั่งให้ครัวนเสี้ยนสับให้เล็กกว่าปกติ และผมต้องมานั่งเจียรเองด้วยมือจนกว่าจะกลม และได้ขนาดหรือตามสเปกที่กำหนด เพราะฉะนั้นมันเหมือนกับงานแฮนด์เมดดีๆ นี่เอง และทุกๆ อย่างที่ทำให้เราใช้ความรู้ ไม่ได้เดาสุ่ม สังเกตได้ว่าที่นี้จะไม่ค่อยเปลี่ยนช่าง เพราะเปลี่ยนช่างที่ต้องมานั่งสอนกันใหม่หมด”

จากเจ้าของอู่มีตุ้ตทุสปอร์ต แม้รักพงศ์จะมีเวลาให้กับกีฬาที่เขาชอบน้อยลง แต่ก็ไม่ได้ทิ้งการแข่งขันมอเตอร์สปอร์ต เขายังคงแข่งขันอยู่สม่ำเสมอ แต่เป้าหมายในการแข่งขันของเขาไม่เหมือนเดิมเสียแล้ว

“ตอนนี้ก็ยังแข่งรถอยู่แต่หันมาเล่นทางเรียบ แต่ผมไม่ได้หวังว่าจะได้ถ้วย เพราะถ้วยที่บ้านเยอะแล้ว และไม่ต้องการแข่งขันด้วย เพราะไม่รู้ว่าจะเอาไปทำอะไร แต่ต้องการแสดงให้รุ่นน้องๆ หรือรุ่นหลังๆ ได้เห็นว่าการเริ่มสู่งกีฬาแข่งรถเราควรพัฒนาคน(นักแข่ง)ก่อน ไม่ใช่พัฒนารถก่อน พอถึงจุดอิมตัวหรือพอมีฝีมือแล้วค่อยหันมาพัฒนารถแข่ง หากคุณเริ่มพัฒนาที่คนก่อนคุณก็จะไม่เจ็บตัว ไม่เสียเงินเยอะ เมื่อคุณมีฝีมือที่ดีแล้วคุณก็พัฒนารถขึ้นมา วันนั้นคุณจะไปได้เร็วมาก ทุกวันนี้ทุกคนเริ่มจากโมดิฟายรถก่อน พอแพ้ก็บอกว่าคุณนั้นเจ๋งกว่าตรงนั้น เจ๋งกว่าตรงนี้ เพราะทำตรงนั้น ไม่เคยบอกว่านักขับเก่งเลย ไม่เคยดูเลยว่านักขับมีฝีมือขนาดไหน ต้องกลับมาคิดกันใหม่ไม่อย่างนั้นวงการมอเตอร์สปอร์ตในเมืองไทยก็คงย่ำอยู่กับที่”

แม้ว่ารักพงศ์ สงวนพันธุ์ จะเป็นเพียงอีกหนึ่งส่วนเล็กๆ ในวงการมอเตอร์สปอร์ตของไทย แต่มีแนวคิดที่ยิ่งใหญ่เพื่อสิ่งที่เขารักผ่านอู่มีตุ้ตทุสปอร์ต ที่กลายเป็นโรงเรียนชีวิตแห่งใหม่ของเขา